उत्सवातोद्यनिर्घोषादि तदा राजगृहं च तत्
अशोकदत्तस्य गुणान् उद्गायद् इव निर्बभौ । 227
अन्येद्युश् च स राजा तत् स्वकृते सुरसद्मनि
हेमाब्जं स्थापयामास सद्रौप्यकलशोपरि । 228
उभौ कलशपद्मौ च शुशुभाते सितारुणौ
यशःप्रतापाव् इव तौ भूपालाशोकदत्तयोः । 229
तादृशौ च विलोक्य 'एतौ सहर्षोत्फुल्ललोचनः
राजा माहेश्वरो भक्तिरसाविशाद् अभाषत । 230
अहो विभाति पद्मेन तुङ्गो ऽयं कलशो ऽमुना
भूतिशुभ्रः कपर्दी 'इव जटाजूटेन बभ्रुणा । 231
अभविष्यद् द्वितीयं चेद् ईदृशं कनकाम्बुजं,
आस्थापयिष्ये च 'अमुष्मिन् द्वितीये कलशे ऽपि तत् । 232
इति राजवचः श्रुत्वा 'अशोकदत्तस् ततो ऽब्रवीत्,
आनेष्याम्य् अहम् अम्भोजं द्वितीयम् अपि देव ते । 233
तच् छ्रुत्वा, न मम 'अन्येन पङ्कजेन प्रयोजनं,
अलं ते साहसेन 'इति राजा 'अपि प्रत्युवाच तं । 234
दिवसेषु अथ यातेषु हेमाब्जहरणैषिणि
अशोकदत्ते सा भूयो ऽप्य् आगात् कृष्णचतुर्दशी । 235
तस्यां च 'अस्य सुवर्णाब्जवाञ्छां बुद्ध्वा भयाद् इव
व्युसरःस्वर्णकमले याते ऽस्तशिखरं रवौ । 236

Digitized by Google